

[Poul Hansen (Kalundborg).]

Løvrigt kan denne nydannelse — som det også ved en tidligere lejlighed er nævnt af den højtærede stats- og udenrigsminister — meget vel tænkes at blive et skridt i retning af en mere universel rustningskontrol. På den anden side kan glædelige træk i retning af afspænding noteres, f. eks. afslutningen efter 10 lange år af en østrigsk fredstraktat og de udsigter, som har åbnet sig for et fremagtsmøde på højeste plan.

Foruden spørgsmålet om Vesttysklands stilling i det vestlige forsvar har vi af større udadvendte spørgsmål drøftet de samtaler, som har fundet sted mellem den danske regering og den vesttyske forbundsregering om mindretalenes stilling nord og syd for grænsen. Det er vor forventning, at disse samtaler og deres resultater vil bidrage til, at den uundgæelige nationalitetsbrydning i grænselandet fremover må kunne ske i en atmosfære af fordragelighed og god vilje. I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at vi med stor glæde har set de gode resultater for den sydslesvigske danskhed ved de sidste kommunevalg dernede.

Det dramatiske i folketingsarbejdet har knyttet sig til vor hjemlige økonomiske udvikling og de lovgivningsforanstaltninger, den har nødvendiggjort.

Man kan pege på to linier i udviklingen, en gunstig og en mindre gunstig. Det må betegnes som et gode i sig selv, at beskæftigelsen, industriproduktionen og industrieksporten som helhed har været inde i en betydelig fremgang.

Billedets anden side er nedgangen i valutastillingen, som skyldes landbrugets forringede høst i fjor og den omstændighed, at forbrugsstigningen løb foran forøgelsen i det samlede produktionsresultat. Gennem flere faser er der lovgivningsmæssigt grebet ind mod valutavanskelighederne. Navnlig omkring september- og martsforanstaltningerne opstod der stærke politiske modsætningsforhold, som jeg om lidt skal vende tilbage til, men ved begge lejligheder blev der i folketinget et flertal for et sæt af foranstaltninger til forøgelse af overskuddet på statsregnskabet og dermed til begrænsning af forbruget og den noget for stærke efterspørgsel.

Ved disse foranstaltninger og ved forliget om boliglovene tog man sigte såvel på

de akutte valutavanskeligheder som på det mere langtidspregede problem i denne forbindelse.

Der føres fremdeles i offentligheden en vis diskussion om de gennemførte økonomiske forlig, og det er der intet at sige til. Det hører vel så at sige til naturens orden, at den presse, som er knyttet til de partier, der stemte imod forligene, vedligeholder en stadig kritik bl. a. af afgiftslovene. Selv om de samme partier, hvis de havde vedkendt sig et medansvar, måtte have gennemført noget lignende, kan man vel hverken vente eller forlange, at deres presse skal lade mulighederne gå fra sig til at søge at vedligeholde den størst mulige utilfredshed med den nuværende regering.

Men det må vel være tilladt i al stilfærdighed at sige, at kritikken til tider får et noget krampagtigt præg, og at den synes præget af et næsten totalt hukommelsestab med hensyn til de skatter og afgifter, som blev gennemført under den forrige regering.

Det har også undret mig at se den sikkerhed, hvormed man forskellige steder mener at kunne slå fast, at de gennemførte foranstaltninger ikke er nok, og at det hele ingenting nytter. Det er ganske vist rigtigt, at udviklingen i valutastillingen endnu ikke er vendt til fremgang. Ingen ved dog, hvorledes stillingen havde været uden de indgreb, som er foretaget siden sidste sommer, og man kan derfor heller ikke slå fast, at de ikke har gavnet. Hvad man derimod kan sige med sikkerhed, er, at navnlig de økonomiske forlig fra dette forår simpelthen endnu ikke kan have virket i særlig stort omfang. De nye afgifter er ikke slået igennem endnu, og virkningerne af de øvrige foranstaltninger har vi også i det store og hele tilgode. Jeg mener derfor ikke, at man med udgangspunkt i den aktuelle valutastilling kan fælde nogen endelig dom over den førte politik.

Vi ved allesammen, at valutaudviklingen fremover vil være præget af forhold, som ingen dansk regering er herre over. Jeg tænker først og fremmest på dette års høst og på pris- og afsætningsforhold ude i verden.

Der er dog for mig ingen tvivl om, at det, der er gennemført, vil virke i den ønskede retning; og enten man nu synes om regeringen eller ej, må de tilkendegivelser, der